

17

The N.V.K.S.D. College of Education

ATTOOR

K K. Dist:

MAGAZINE

Vol. XXIII

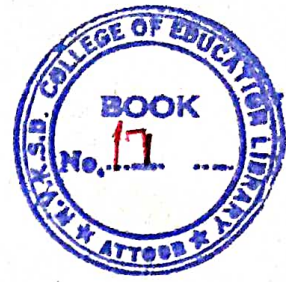
1986

CM17

The N. U. K. S. D. College of Education

Vol. XXIII

1986

Magazine

ATTOOR

KANYAKUMARI DISTRICT

EDITORIAL BOARD

Patron:

Prof: K. P. Ramachandran Nayar

Chief Editor:

Thiru: S. Sathiamoorthy

Student Editors:

1. Selvi: B. Hepsiba (English)

2. Thiru: C. Russel (Tamil)

3. Selvi: P. L. Sree Latha Davi (Malayalam)

CONTENTS

ENGLISH

1. From the Editor
2. Principal's Annual Report
3. Aesthetic Enjoyment in Mathematics C. Thomas 1
4. Magic Square of 1986 N. T. Sree Jayanthini 3
5. Superstitions G Hudson 4

TAMIL

1. எமது கல்லூரி S. Devappu 1
2. அலை பாடியவிதி Godwin Sheela 2
3. இன்பம் நல்கும் நினைவுகள் C. Meenaksbi Sundari 5
4. என் உள்ளம் N. Swami Das 6
5. நல்லொழுக்கங்களை நானும் கைக்கொள்வோம் C. Russel 7

MALAYALAM

1. സുരണ പി. എൽ. ശ്രീലതാദേവി 1
2. ഏകാന്തത അടി എസ്. കലാദേവി 2

FROM THE EDITOR

We are pleased to place the twenty third volume of our College annual which records various activities of our College life.

We are on the threshold of 21st century. The new generation should be moulded in such a way to take up new challenges. As education is necessarily concerned with the future, every one has a responsibility to make his own contribution to make it useful and practical. The New Education Policy promulgated by our Prime Minister gives various aspects of education—equalisation of educational opportunities, Universalisation of education, Vocationalisation, Adult education, Women's education, Education for national integration, Delinking Degrees from job, Teacher education etc.

At present teachers are educated to impart formal education in the various stages but they are not adequately trained for non formal, adult, mass, informal, remedial, SUPW or vocational education. To develop scientific attitude the methodology of pedagogy should change. We should try to develop scientific enquiry in our children. What is more important on the part of teachers in a world of deteriorating values, is a sense of devotion to duty, commitment to the cause of education and missionary zeal. These aspects should be given importance in our teacher education programmes.

We have tried to include as many articles as possible with in the limited resources. We take this opportunity to thank our dear Principal for his timely guidance and advice in bringing out this annual.

To conclude our thanks are due to the members of various faculties, the students, and M/s Rajan Press, Neyyattinkara for their co-operation to bring this publication in this form.

We wish all our students to come out with creditable success in the examination.

S. Sathiamoorthy,
Chief editor,
For the Editorial Board.

Principal's Annual Report

Esteemed Chief Guest Prof. H. S. Donald, Mrs. Elizabeth Celestine Donald, the President, the secretary and Members of the Managing Committee Members of the different Faculties, student-teachers, Ladies and Gentlemen.

It is my pleasant duty to present before you the Twenty Third Annual Report of the College for the year 1985-86.

The College reopened after the summer holidays on 19th June 1985 with the strength of 110, 16 men and 94 women. This year also the College offers B. Ed. Degree course in 6 optional subjects. There was no change in the staff pattern except the rejoining of Thiru K. M. Simon after his foreign assignment. The members of the teaching and non-teaching staff extended their sincere co-operation in all academic and administrative work of the College. I take this opportunity to thank all of them.

The percentage of pass for the B. Ed. degree examination of the previous year was 86% with 55 first classes for the Theory and 19 first classes for the practicals. For the First Semester of the present batch the percentage of pass was 87%.

Intensive teaching practice was provided to the trainees, in different schools for 2 weeks in January. Provisions were made for observation of model and criticism lessons. Within this short span of time, the trainees were able to learn the skill of teaching and proved themselves fit for the profession. We take this opportunity to thank all the Heads of the schools for their co-operation and valuable services.

The College Association elected Thiru K. R. Prema Kumar as Chairman and Thiru C. Thomas as Secretary. The following five students were elected as Executive members: Thiru V. Manuel Baster, Thiru Santhosh J.C. Vinoba, Selvi B. Premakumari, Selvi G. Geetha, and Selvi S. Kala Devi.

The College Association was inaugurated on 4th Sept. 1985 by Prof. L. C. Thanu. A number of meetings addressed by eminent speakers were held during the year. The Games Captains of the year are Thiru C. Thomas and Selvi A.J. Laila. The Magazine Editors are Selvi B. Hepsiba for English section, Selvi P. L. Sreelatha Devi for Malayalam section and Thiru C. Russel for Tamil Section.

The Community Camp was organised at Vivekanandapuram, Cape Comorin from August 5th to Aug 16th. The ten days certificate Course for Scouts and Guides was organised by the Officials of the Bharat Scouts and Guides, Tamil Nadu Branch. Apart from this the students rendered their service in constructing a tank in the campus of the Kendra. The camp life also helped the students to exhibit their innate talents. Thiru. Manoumoni and Selvi. Rani Jalaja Thilak were adjudged as the best Community workers of the camp. The General Study Tour for this year was conducted to important places of North India. Field trips were also organised by the Heads of the various departments.

The Annual Sports Meet was held on 13th and 14th March. Thiru. John Vijayan and Selvi. Silsi Bai

were declared individual Champions for men and women. The yellow house for women and Gandhi House for men were adjudged as the best houses. A number of intramural tournaments were also conducted.

Before concluding this report, I take this opportunity to thank all our well wishers and friends. I may be failing in my duty if I do not express my thanks to the President, the Secretary and other members of the Management for their co-operation and interest they are taking in the development of this institution.

Now, I thank all my trainees and wish them success in all walks of life. May the God Almighty shower upon us His choicest Blessings.

PRINCIPAL

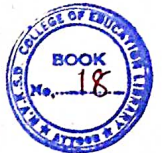
Aesthetic Enjoyment in Mathematics

C. THOMAS

I. NUMBER PATTERNS:

Some Interesting Results.

1. $0 \times 9 + 1 = 1$
 $1 \times 9 + 2 = 11$
 $12 \times 9 + 3 = 111$
 $123 \times 9 + 4 = 1111$
 $1234 \times 9 + 5 = 11111$
2. $37037 \times 3 = 111111 = 33 \times 3367$
 $37037 \times 6 = 222222 = 66 \times 3367$
 $37037 \times 9 = 333333 = 99 \times 3367$
 $37037 \times 12 = 444444 = 132 \times 3367$
3. $1 \times 8 + 1 = 9$
 $12 \times 8 + 2 = 98$
 $123 \times 8 + 3 = 987$
 $1234 \times 8 + 4 = 9876$
4. $1 \times 7 + 1 = 8$
 $12 \times 7 + 2 = 86$
 $123 \times 7 + 3 = 864$
 $1234 \times 7 + 4 = 8642$
5. $9 \times 9 + 7 = 88$
 $98 \times 9 + 6 = 888$
 $987 \times 9 + 5 = 8888$
 $9876 \times 9 + 4 = 88888$

6. $12345679 \times 8 = 98765432$
 $12345679 \times 9 = 11111111$

7. $11^2 = 1,21$
 $111^2 = 123,21$
 $1111^2 = 1234,21$

8. $153 = 1^3 + 5^3 + 3^3$
 $370 = 3^3 + 7^3 + 0^3$
 $371 = 3^3 + 7^3 + 1^3$
 $407 = 4^3 + 0^3 + 7^3$

II A SYMPHONY IN FRACTIONS

$$121 = \frac{22 \times 22}{1+2+1}$$

$$12321 = \frac{333 \times 333}{1+2+3+2+1}$$

$$1234321 = \frac{4444 \times 4444}{1+2+3+4+3+2+1}$$

MAGIC SQUARE OF 1986

N. T. GRACE JAYANTHINI

392	389	378	424	403
405	393	381	380	427
419	408	404	383	372
382	411	410	398	385
388	385	413	401	399

ADD VERTICALLY OR DIAGONALLY OR
 HORIZONTALLY AND THE SUM
 WILL BE 1986

SUPERSTITIONS

G. HUDSON, Assistant Professor

Rational thinking has not yet developed in proportion to the spread of education. A few people with national ideas cannot change the belief and attitudes of the vast majority of the so called educated and illiterates. Superstitions have their deep roots in Indian Society, particularly in south India. There is much faith in omens too.

In ordinary business of life, the practice of walking some distance to escort a departing guest is observed. In another aspect of life it is believed that half of the marriage is over by betrothal. If the time of betrothal, a gold ring or gold chain or gold anklet or a costly dress is exchanged between both the parties. If the exchanged memento is lost or ruined or returned because of certain reasons before or after marriage or if the marriage is not held owing to unfortunate death or any other reason it is considered a bad omen. In ceremonies of wedding as well as consecrations of houses light is lightened in Kuthuvilakku. It is because of the belief that the lives of the newly wedded as well as the people who enter into the stay in the newly consecrated house would be

brighter and prosperous. Often people used to worship that fire also because it gives light and warm but they forget that the same fire is destructive in some other situations. The saying of Thiruvalluvar, 'தீயினைப் காணின் தொழுப வறநின் வாயிற் காணின் இய்யு' is true in practice. Flowers and garlands too occupy a pivotal place in ceremonial functions but people forget that flowers wither and all flowers are not having even goodsmell or honey. People forget that the same flowers are sometimes dangerous if good variety of cobra stays in them. In addition, if a child who lies on the mat moves towards the direction where head is laid it is believed that the child would come up in life. Expectation's of men are lofty but his activities are meanly. Hard work, delgence, utilization of intelligence and knowledge only will adorn the life of a person.

As a custom people are invited or treated with betel leaves, arecanut and tobacco. Sitting and chatting with chewing is considered as an accepted way of expressing attachment. Man has forgotten that this is just an outward expression that doesn't come from the bottom of the

heart. A bride is expected to keep her right leg first while she enters into the house of the bridegroom first time after the matrimony. Soon after the wedding ceremony if it rains it is considered as a good omen. People very often fail to use their knowledge to distinguish facts and figures. It should be understood that as soon as the small bird sits on the palmyra fruit the later may fall down. On the otherside if the branch of an Al or some other tree that is planted at the time of wedding does not grow further it is believed bad. It should be realised that man's power is limited. He cannot predict whether that branch will grow or not. Assuming that the couple will have a blessed life, soon after the marriage people throw flowers on the newly wedded, praise with words and sing songs. In addition they assume that marriage is arranged in heaven by God and it should not be separated by man. He protects God stating that marriage is arranged by God and divorce is made by man. In fact if marriage is arranged by God divorce also is arranged by him. Then it is meaningful, Man Proposes God disposes. Therefore divorce as well as refusal for love marriages come very often in human life.

Added to these, if a coconut is broken into two halves one half is called the female half and the other

is male half. After marriage a person while breaks the coconut if the two halves are equal it is assumed that he will have equal number of male and female children. If the female half is bigger it is believed that he is going to suffer with many a number of female children. In fact it is a foul play. If the bridegroom gets any kind of hurt or pain while she moves to her husband's residence after saying goodbye to her parents it is treated as a bad omen. Immediately people will think that she is going to suffer in life. They forget the fact that marriage is the signal for sufferings and life is having several kinds of sufferings and sorrows and that are the symptoms for happy life. Serving food to the son-in-law by his mother-in-law or by kozhunthi or wife's sister to kozhunan or brother-in-law is not liked by very many of the conservatives. These conservatives think that the house where they stay is the actual world. They do not know how to live as civilized social being and treat others properly. Egg as well as meat are not provided to the bride by the members of the bridegroom's house at the first time and vice versa. In a dream if a person participates in function like wedding it is considered good. On the otherside if that dream is about the construction of a house or one of his teeth falls it is assumed that someone, very intimate would

die shortly. It is the effect of heat oppressed mind and all are fastly rushing towards death in life. While discussing an important matter if the light goes off it is taken as bad. Even after this a person may proceed further. People used to start their journeys while vehicles or animals come across in opposite direction. They don't commence their travel at Rabukalam and also while physically handicapped or mentally retarded person or a person carrying grass or straw or fire wood or empty vessel or pot or a widow, particularly a Brahmin widow crosses them. Socially, widow is not expected to wear tali or the gold trinket around the neck of a lady or other jewels. She has to wear white dress only. It is not applicable to men. They even do not come forward to cross a woman with dishevelled hair since they think it as a bad omen. If there is a proposal to erect a new building or any other thing and at that time if the eagle rounds up on the sky just above that site it is considered as good omen. And also people used to keep faith on Chandrakalai and Sooryakalai. If the breathing air goes through the left side of the nostle it is called Chandrakalai which is assumed bad and if it goes through the right side of the nostle it is Sooryakalai which is believed good. Starting the journey while crossing a bullock or cow and one of the ends

of the rope is tied at the neck of the animal and the other end of the rope is held by a person is also considered good. Sometimes, even if coffin comes or some vehicle or animal except cat or dog passes in the opposite direction, people used to commence journey. However at the point of starting a task or journey, if the left leg gets some kind of hurt or pain or kick or the right eye for a male and left eye for a female shivers it is treated as good and believed that someone will provide free food and if it is just reverse the effect also will be negative. Here man's desire to get free food is reflected. He has forgotten, the principle 'though shall not work shall not eat'.

There are fortune tellers too. Do they really foretell? A foreteller couldn't predict about the death of his son-in-law immediately after three days of his daughter's marriage. He even could not know about the time and date of the death of his own by heart attack. Crows are believed to announce the arrival of guests and particularly the return of the absent husband to his lonely wife. In addition to religious belief people used to feed them regularly in front of their houses and palaces. If the birds or animals are fed regularly they will certainly come to that place regularly and if they assemble at a place they will cry which is quite natural.

Belief in reincarnation, the effects of karma in successive births and the power of fate is seen in the religious faith of the people. They also believe that the slaughter of cow the destruction of foetus and the killing of Brahmin are heinous offences. It is believed that devils are used to give troubles to people. The spread of epidemics such as cholera, small pox and so on particularly in November and December is because of the anger of these devils. Thinking that the devils will not disturb them if offerings are made to devils. The practice of installing images with stones and decorating them with numerous jewels and garlands has become quite common. Coconuts are broken in temples. It is believed that if the two halves of the broken coconut are equal in size and that also falls in upward direction it is believed as good. They utter verses in temples and ring the bell assuming that then only the god or goddess will answer their prayers. They have forgotten that men only created god and goddesses, propounded religions, constructed temples, installed images, prepared verses to utter and practiced restrictions to enter into the temples. Therefore man has a doubt whether god or goddess is there in the temple that he erected. So they believe that the banyan tree is the abode of gods and while edipses are held it is

believed that it is the result of snakes eating up the sun and the moon. God should be installed in the temple which is human mind. Mind is immaterial and that cannot be seen. The existence of God is a mere belief. Ignorance makes man to give him shape. Therefore, in the temples of God-minds there is no God. However man serves and invokes the God. On the otherside God involves in searching for real man. The result is that God and man are searching each other on different angles and thereby they don't find each other in any direction. People do not move freely by 12 a. m. or 12 p. m. on Tuesdays as well as on Fridays thinking that those days are the days in which the devils or 'peys' move freely and they are troublesome. Therefore women go with their children to the temples in the evening, children are provided with amulets for warding off the devils and moringa plant is planted near the houses. Supposed to avert the mischief of the demons rites are practiced. They even bring the kaikkars to utter mantras in order to ward off the devils. No one knows about the after effects of the death of a human being not the soul. Even while a person's life time he is frightened by telling the sufferings in hell and he is even tempted to be corrupt to enter into heaven through backdoor ways because men are the

experts in winning matters by back-door ways. Thus a man is not left free even after his death. No single method is adopted for the disposal of the dead. The wife offered a rice ball to her dead husband on a bed of grass or darbha and the Pulayan has a part to play in this funeral ritual. Once the widow was even not left free due to the dead husband. She was made to jump into the funeral pyre willingly or unwillingly. However she had no other go but now she has come to the level of beating or even killing the husband. Believing that the dead pregnant lady would disturb others as devil the deadbody of the said lady is not buried without removing the child

from her stomach or without making certain wounds in her body.

In the place where the cremation of the dead is conducted coconut tree is planted. If it grows properly it is believed as good. It may not grow because of the dead person but because of the non availability of favourable weather condition and fertility. Man is a fool who used to blame others for his own mistakes. This is a little bit of the superstitious beliefs of man. Thus beliefs of man never comes to an end even after death. It is because of this reason that man doesn't use the art of reason and the treasure of knowledge.

எமது கல்லூரி

எஸ் தேவப்பிள்ளை

கீழ்க்கண்ட செய்திகள் பெற்ற
எற்றமிகவும் சேர செந்தமிழ் நாட்டிலே
சாலைகள் விதிக்கப் புகுந்த
சான்றோர் வாழும் ஆற்றலிலே

உழைப்பால் உயர்ந்து நிற்கும் எமது
என் வி கே. எஸ். டி. கல்லூரியே
வாழ்வு விளக்கம் கல்லூரியே
நன் கலை வளம் கோவிலே

அறிவாகை இலையை அகற்றி கல்வி புகட்டி
பல்பாடசேவர் பயனுறும் வணக்கம்
கல்லா மாணவ மக்களும் கட்டறம்
கற்றும் கற்றலின் சான்றோர் போற்றும்

எற்றும் குறைவினா நற்புகழ் எய்தி
நானிலம் சிறக்க நற் தொண்டு ஆற்றி
மாவட்டம் தன்னில் மாண்புடன் விளங்கும்
ஆசிரிய ஆசிரியர்களை ஈன்று அளித்திடும்

கல்லூரியே நீ என் றும்
புகழுடன் வாழ்க ! வாழ்கவே!

சுட்டியில் கிடந்த ஆனந்தி எழுப்ப மன முற்றவளாய் மகத்தில் போகப் பட்டிநி ருக்க உறுது விவியாண்கையின் சித்தலை வையாட்டவளாய் கவையே வெறித்தபி பார்த்தாக கொண்டிருந்தான். அவனது சித்தலை பின்போக்கிப் போய்க் கொண்டிருந்தது.

இவ்வளவு வரங்களுக்கு முன்னால் ஒரு நாள் ..... அழியை அந்த கடற்கரையில் அமர்ந்தவாறே பேசிக் கொண்டிருந்தவர் ஆனந்தமும், ஆனந்தியும் ஆனந்தின் மனம் மூலமாக மனநிலைகளை அடிக்கடி அவளிடம் சொல்லவேண்டும் என்றுதான் நினைத்தான். அவளது மனம் அதைத் தாங்கிக் கொண்டாது என்று நினைத்ததால் தனித்தான் நா எழவில்லை. அவளது தனிப்பயப் பார்த்த ஆனந்தி தொடர்ந்தான்

"ஆனந்தி"
"ம்"

"என் ஒரு மாதிரியாய் இருக்கீங்க."
"ஒன் றுடெல்லியே! என் அப்படிக்கே கேட்கிறே"
"இல்லை ஆனந்தி உங்கள் மகத்தைப்பார்த்தீர் எதோ அக்கத்தின் இருக்குற மாதிரி தெரியுது அதுதான் அப்படிக்கே கேட்டேன்"

"ஆனந்தி நான் உங்ககிட்டே என்வளவோ பேச நினைக்கிறேன். ஆனா பேச முடியவில்லை நீங்கதான் எப்பவும் பேசிகிட்டிருந்துப்பீங்க ஆனா இன்று... உங்களுக்காக நானும்... எனக்காக நீங்களும் நான் நினைக்கிறேன். என்னை நீங்க எங்கே பிரிஞ்சிடிவீங்கனோன்னு பயமா இருக்கு என்னை. நான் ஒரு பெரிய ஏழடியாக இரு

ளவீட்டாமல் ஒரு நடுத்திரைப்பைக்கொடுத்தா நீங்க என்னவிட என்வளவோ பேசிய பணக்காரங்க அதனால் அதைக்கொண்டு நீங்கமாம், உங்களுக்காக நான் கிடப்பேன்று என்ன நிச்சயம் ஆனந்தி உங்களைப் பிரிக்க மட்டுமே நான் வாய்மொட்டேக்கே விவரமாககிடையே சொல்லி விட்டு அழுகான் ஆனந்தி அவள் உங்க மின் இருக்கு நீ வடிந்தது

"அவள் பேச்சையும் உறுதியையும் கண்ட ஆனந்தின் இதயம் அப்படியே வெடித்துவிடும் போலிருந்தது.

எதோ பேச வாயொடுத்தான். வார்த்தைகள் வரவில்லை மிகவும் சிரமமட்டு "ஆனந்தி" என்றான் ஆனந்தி. "ம என்னங்க... சொல்ல நினைத்ததை சொல்லுங்க ஆனந்தி"

"ஆனந்தி, நீ சொன்னபடி நான் பெரிய பணக்காரன்தான். ஆமாம் ஆனந்தி என் உயிராந்தான் உன்னென்க்காத லிக்கிறேன் உன்னைப் பிரிக்க நான் வரணும் நான் நெனக்கக் கூடப்பார்க்கல ஆனா... ஆனா... என்னுடைய அந்த பணம்தான். அந்ப்பணக்காரன் என்ற பெயர்தான் நம்மால் பிரிச்சிடும் போலிருக்கு ஆனந்தி..."

"ஆனந்தி..." அவளினான் ஆனந்தி "ஆனந்தி அப்படின்னா என்னைப் பிரிஞ்சிடுவீங்களா ஆனந்தி அவளுக்கு மேலே பேச முடியவில்லை. ஆனந்தி தொடர்ந்தான்.

"ஆனந்தி, நான் உன்னைப் பிரிக்க வாயுறையுற நெனக்கல ஆனந்தி என்

நின்று ஆனான் என பெற்றோர் தீ மனமு வாதசீல தாழடியாதவையு காணம் கட்டிடி உன்ன கட்டிக்கக் கூடாதவையு கட்டிடிப் பெறப்பெட்டாய்க் ஆனந்தி எங்கையாதி ஒரு பெரியபணக்காரக் கவர் பத்தின் உன்ன ஒரு பெரியபேசியே சொல்லி டாங்க உய்யா விவரத்தை மீற மனங்க கட்டினா வீட்டு வாயை கட்டிக்கக் கூடாதவையு சொல்லிப்பாங்க ஆனந்தி"

ஆனந்தின் கண்களிலிருந்தும் கண்ணீர் தத்துப்பது துக்கம் அவன் தொண்டைவை அடைந்தது.

ஆனந்திக்கு சித்த உலகம் தீய கீழாகக் கமழையாகப் போலிருந்தது

கூட தீயவற்றையாய் அவனது அருகில் இருந்த அவன் படியிலே விழுந்து விட்டான் சொலதறிப்பது அனாமு மயலாகி கிடந்த அவனையிட பார்த்துக்கொண்டிருந்தான் அவனது மகத் தன் தான் எத்தனை மனம் அவளையி டேய்த்திருப்பி மறகு பெய்க உன் விழித் தான் ஆனந்தி.

ஏன்டி ஏன்டி அவதான் அப்படின்னா என்னை உங்ககிட்டிருந்து பிரிச்சிடலங்கலா ஆனந்தி நீங்க இல்லாம நான் வரவேமா கேட்டேன் ஆனந்தி உங்க கூடப் பிரிக்க வாயுறையு விட இருக்கக் கூடலவே விழுந்து செத்துடுவேன் ஆனந்தி, விம்மல் ஓலித்தது அவளிடமிருந்து.

"ஆனந்தி இறுக கூட்டி அணைத்தான் குழந்தை போல என்வளார்த்தைப்பமர் சொல்லிட்டே... நாம வாய்ப் பிறந்தவங்க ராக மட்டோம்மா" என்றான் விர்மலுடன் ஆனந்தி

எதோ ஒரு சிறிய நம்பிக்கையுடன் தான் சொன்னான் ஆனந்தி இந்த வார்த்தை

தையை இவ்வளவு பிரிந்து சென்றான் அதுதான் அவர்களின் கடைசி சந்திப்பாக விதி சிறித்தது. அது கூடமல்களின மனித கது.

சீரீதா இது நம்பிக்கையான விடு வேற ஆனந்தி பெற்றோரிடம் மிகவும் வரதாய் பார்த்தான் இடைக்ககுதிதான் விடு

தன் பெற்றோர் வரத்தையை மீறி தனது பொருது, கவர்இருந்து தனதுவிடு வாதிரை என்வளமுடன் என்வளாக மன வெடித்தது தன்மனம் இல்லாம கட்டித் தும் அவனுக்கு தன்வி இல்லை என்னை பெற்றோர் வெவ்வார்

குமாரன்தான் கங்கவப்பட்டுத் தீடு மனமும் மயங்கது அவன் பெற்றோர் விவாசியை நடக்கினையை விட வகிவமாக விதை தட்டினக் கொண்டு வந்திருந்தான் அவன்.

சுட்டியின் கிடந்த ஆனந்தி எழுந்தான் மனதுக்கிடெட்டு மறுமாயும் சுட்டியின் போய் படுத்தான்

எப்படியும் இதன் சரணங்காவம் 4.80 ஆகி விட்டது

இவ்வளவு வரங்களுக்கு கழன் நடந்த சந்திப்பிற்குப் பின் ஒரு மறுவுக்கு வந்தவ ளாகக் கூடற்ககைக்கு போனான் ஆனந்தி போனான் அப்படியே சற்றுநேரம் மண்ணில் உட்கார்ந்திருந்தான் அவைகளைப் பார்த்தான் அவைகள் தன்னை வளக்காய் மலா...வா" என்றமழப்பது போலிருந்தது அந்தநேரம்

ஒருநேரம் இளம் தம்பதிகள் காரில் இருந்து இறங்கி கை கோர்த்தபடியே நடந்து வருவதைக் கண்டான் அவன்

உட்கார்ந்திருந்த பக்கம் வழியாக வந்து கொண்டிருந்தவர். அவன் 'பார்த்தமுகம் போலிருக்கே' என்று என்னைவனமயக் கூர்ந்து கவனித்தான்.

"அவ்வந்தான்! ஆனந்த்தான்!" அவன் மனம் குவியட்டது அந்த நேரம் ஆனந்த்தும் அவனைப் பார்த்து விட்டான் உடனே அவனது கையாலும் வேறுபட்டது ஆனந்தி உட்கார்ந்திருந்த இடத்திற்கும் சற்றுதள்ளி ஆனந்த்தும் அவன்மனைவியும் உட்கார்ந்தனர்.

ஒங்கி அடித்தது ஓர் அலை. "என்ன ஆனந்த உங்க உயிர்த்தான் என்ன நெளச் சுகாதலிக்கிறேன் என்றீர்களே. என்னப் பிரிந்து நீங்க மட்டும் வாழமுடியாது என்று சொன்னீர்களே. இப்ப நீங்க வாழறது வாழ்கையிலையா? ஆனந்த்யின் மனம் கேட்டஇந்தக்கேள்வி, ஆனந்த்திற்கு மட்டுமே கேட்டது.

சற்றுநேரம். கழந்ததும் எழுந்த ஆனந்தி, ஆனந்த்தும் அவன் மனைவியும் உட்கார்ந்திருந்த இடம் வழியாக நடந்து சென்றாள். அவன் கால்கள் பின்னிதந்

செயலாக இடதுபுறம் திரும்பிய ஆனந்த்தின் மனைவி "ஐயோ" என்று அலறினாள்.

"என்?என்ன?" என்று படபடத்தான் ஆனந்த்த்

"இதோ இப்ப நம்ம எதிரே ஒருத்தி போனாளே... தவன் அந்தோ... அந்தப் பாலலிலிருந்து... இப்பத்தான் கடலுக்குள் குதிக்கட்டா" படபடத்தபடியே சொன்னாள் ஆனந்த்தின் மனைவி.

"ஆனந்தி... போய்ட்டியோ... ஆனந்தி" அலறினாள் ஆனந்த்த்.

காதலனைப் பிரிந்த அவன் காலனை அணைக்கச் சென்றுவிட்டான்.

அதே நேரம் கடலுக்கு மேலே ஆகாயத்தில் அந்த நிரம்லமான வானிலே ஒரு தனிப் பறவை ஏதோ ஒருவகை சோக கீதத்தைப் பாடிக்கொண்டே தென் திசை தொடுவானத்தை நோக்கிப் பறந்து சென்றது. எழிலாள் அவளை ஏப்பமிட்ட அலைகள் ஏதோ ஒரு கீதத்தைப் பாடியன ஆம், அதுதான்.

அலை பாடிய வீதி என்றும் கீதம்.

இன்பம் நல்கும் நினைவுகள்

C. MEENAKSHI SUNDARI

உள்ளமென்றும் படவிலே
என்றமொன்றும் நினைவுகளை
என்னை என்றி பார்த்துக்கொண்டும்
இன்பத்தனை தந்திரும்!

சொல்ல அடி நாள் போதுபோ ?
குல்லை ஓடியாதம் வேண்டுகோ ?
காலந்தனை கடந்து மனநில்
நிலை பெறுகிற நினைவுகளை

இன்றும் என் நுகையவில்
உள்ளமென்றும் இனித்ததே!
உவகையும் பொங்கியதே!
வண்ண வண்ண மலர்களைப்போல்

பாடித்திரியும் பறவைகள் போல
இன்பமும் குமரியில் நாங்கள்
துள்ளித் திரிந்த நாட்களை
இன்று வேண்டின் கிடத்திடுமோ ?

ஓ! சாரண சாரணியர்களாய்
நாங்கள் செய்த சாதனைகள்
இன்று அதை நினைக்கும் போது
சிரிப்புத்தான் வந்திடினும்

அலைகடலின் ஆர்ப்பரிப்பும்
கோவிலின் கொண்ணையாகும்
குமரித்தாயின் எழிற கோலமும்
விவேகானந்த பாதை எழிலும்

வட்டக் கோட்டையின் வளமையும்
மருந்து வாழ்மலையின் மாண்பையும்
கவர்ந்து கொண்டு பறந்தோமே!
உள்ளம் நிறை இன்பத்துடன்

உண்டு உண்டு மகிழ்ந்தோமே!
மீண்டும் மீண்டும் வாரிரோ
இன்பம் நல்கும் நினைவுகளை.

என் உள்ளம்

N. SWAMIDAR

ஒடுகின்ற நதிநீரிலே எழுளும் ஒரு கணம் ஒன்றிக்கலக்கும்
பாடுகின்ற குளினிலே எழுளும் பாய்ந்து உடன் கலக்கும்
-ஐடுகின்ற பரவலில் அபிநயத்தில் எனது உளம் கலக்கும்
ஒடு காட்டு நல்லழியில் என்விதயம் என்னும் ஒன்றிக்கலக்கும்

ஒடுகெடுத்து விதையில் மிடி உண விற்கலவாழ் நிலை கண்டுள்ளம் கலங்கும்
-ஐடு வெட்டி ஆல்பு மனடு வெட்டி ஊன் தின்றும் நிலை கண்டுள்ளம் கலங்கும்
நாடி வந்து நாலாகாடு தேட்பார்க்கிலை எனும் சூழ்நிலை கண்டுள்ளம் கலங்கும்
பாடுபட்டு உணர்ந்த பாட்டாளி வயிறு துடிப்பது கண்டுள்ளம் கலங்கும்

கையிடித்த நாயகன் காதுவையக் கவலிடிவ் கண்டுள்ளம் கலங்கும்
பொய்யுரை ஒன்றாவே புவி வாழ் மானிடப்பழு கண்டுள்ளம் கலங்கும்
வானம் பொய்த்து பூவுலகம் கருவெமலில் எழுளும் கலங்கும்
மெய்யொலம் வாடிய பட்டுடல் சிறு குழவி காணின் எழுளும் கலங்கும்

பட்டம்பல பெற்று நித்தம் கவல்கற்க எழுளும் ஆசையின் கலங்கும்
கிட்டலிலை வேலை எரில் என்விதயம் பூவாடி சட்டென கலங்கும்
எட்டராத பொருளினை இதயம் பகரின் ஆசையது அகன்றே கலங்கும்
திட்டம் திட்டியே கைப்பொருளை பறித்திட்டால் எழுளும் கலங்கும்

நல்லிவாழக்கங்களை நானும் கைக்கொள்வோம்

சுவாமிநாதர் பாடியவை

C. RUSSEL

- 1 கை நகங்களை மலர்வால் கழக்காதிருத்தம்
- 2 நாம் பெறக் கண்டது செயலில் உட்காருமியோது கால்களை அசைக்காதிருப்போம்
- 3 நிரூடம் பிசும் போது நமது நாமே சொதித்து பெசுவோம்
- 4 புன்நகத்திழை பிப்பகை புட்டும்போது தயவு செய்து உமிழ் நீரை கையில் தொட்டு போய்ப் புட்டி வெண்டாம்
- 5 மீடி சிகெட்டி புறகம்பவர்களை தயவு செய்து நிறுண்டய புகத்திற்கு நோக புகக்காதீர்
- 6 எல்லா விஷயங்களிலும் நிறுக்கு முன்பாதிநியை காட்டுவோம்
- 7 மிகவும் முக்கியமான இடங்களுக்குச் செல்லும்போது கடைசி பஸ்ஸில் செல்லலாம் என்றுநினைக்க வேண்டாம்
- 8 எதையும் முதலிலேயே செய்து முடிக்கப் பிரயாசப் படவோம் காலத்தாமதம் வேண்டாம்
- 9 காலையில் உறக்கம் எழுந்ததும் கடவுளை நினைக்க பிறகு எல்லா செயல்களையும் செய்வோம்
- 10 பகலில் உறக் கத்திற்கு முற்படவேண்டாம்

"Verily there exists nothing in this world purifying like knowledge. Even if thou be the most sinful amongst men, yet by the raft of knowledge alone thou shalt go across all sin. As blazing fire reduces wood into ashes, so does the fire of knowledge reduce all karma to ashes. I shall tell thee that Supreme knowledge, which is above all other knowledge, having known which the sages have attained the highest perfection".

The Bhagavad Gita.

"If the blind lead the blind, both shall fall into the ditch. Every branch that beareth not fruit is taken away: and every branch that beareth fruit, he pruneeth it, that it may bring forth more fruit.

The good shepherd giveth his life for the sheep. The disciple is not above his master: but every one that is perfect shall be as his master. The harvest truly is plenteous, but the labourers are few; pray ye therefore the Lord of the harvest that he will send forth labourers into his harvest".

Jesus Christ.

[കവിത]

സ്മരണ

പി. എൽ. ശ്രീലതാദേവി

ലാളിച്ചു ലാളിച്ചു ഞാൻ പോറ്റിപ്പഠിപ്പിച്ചൊരാൾ
 മെൽ സ്മരണ വെടിയല്ലേ എന്നെ നീ
 എക്കാത്തയിൽ എൻപാർത്തു സാന്ത്വന
 മേകവാൻ അണയുന്ന നാകിയഗാനമേ.....
 ആനന്ദമാകുന്ന മാകന്ദമേകുന്ന
 മാമക മോഹന പുഷ്പാപഹാരമേ.....
 നീ വെടിഞ്ഞിടിലും നീനെ വെടിയുവാ-
 നാവില്ല പ്രാണന്റെ പ്രാണനായ്പോയി നീ.....
 വിദ്യാലയത്തിൽ വിടണൊരാജീവിതം
 ഉദ്യോഗംഗി കിളിനൊരാ ജീവിതം
 ലീലകളിൽ ലീനമായൊരു ജീവിതം
 എത്രകരകിലും കിട്ടില്ല നിശ്ചയം
 പൊയ്പ്പോയൊരാ മോഹന ജീവിതം
 പൊട്ടിക്കരകിലും കിട്ടില്ലാ കിട്ടില്ലാ
 മൊട്ടിട്ടിന്നൊരാ മോഹന നാളകം.....

ഏകാന്തത തേടി

എസ്. കലാഭരണി

ഒരു കരുപ്പണം, ഒഴുകിയെന്ന കാര്യം
 ഒരാൾക്കായി ഏകാന്തതയെ സന്ദീപ്.
 ഏകാന്തതയുടെ കൂട്ടത്തേടി വന്ന സന്ദീപ്.
 ഏകാന്തതയുടെ തലമുറകൾ എന്തെങ്കിലും
 ഭവനം ഏകാന്തത ഉറപ്പുപുഴുതുടങ്ങിയത്?
 സ്വപ്നങ്ങൾ അകലാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ
 ബോ? അതോ അവ ഇനിയൊരിക്കലും
 വിരമം കാലാവസ്ഥയിൽ തുടരട്ടോ?
 പക്ഷെ ഈ ഏകാന്തത തന്നെ സന്ദീപ്.
 ഉൾക്കൊള്ളാൻ തന്നിടമില്ലാതെ? ഏകാന്തത
 യിൽ അലിഞ്ഞു പ്രകൃതിയിലലിഞ്ഞു?
 സ്വയം മറന്നിടിക്കുക, ഹായ്..... എത്ര
 ആനന്ദകരം ഇല്ല.....തനിക്കൊരിക്കലും
 ആ ആനന്ദം വരാതായില്ല. തന്റെ
 ആനന്ദം മീട്ടുന്ന വീണയുടെ തന്ത്രികൾ
 പൊട്ടിപ്പോയിരിക്കുന്നു. അവ മീട്ടുന്ന
 അപകൃതികളിൽ തനിക്കു സന്തോഷിക്കാ
 സാധില്ല.

കൊച്ചു കുട്ടിയെപ്പോലെയാണിരുന്ന
 നീലിമ. നിസ്സാരകാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി
 നിശ്ചിതനകട്ടി, താൻ വെറുതേപിണക്കം
 നടച്ചാൽപോലും കരയുന്ന നീലിമ. ഒരു
 ചിരിച്ചാൽ എല്ലാം മരിക്കുന്ന കുട്ടി. എന്റെ
 എല്ലാമെല്ലാമായ നീലിമ

ഒരു കൊച്ചു ശവകുടീരം പോലെ സദാ
 ചിരിച്ചു പാറി നടന്ന കുട്ടി നീ കണ്ടിരുന്ന
 നൂറുപല്ലെ നിന്നെ പുണർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന
 മരണത്തിന്റെ പൈശാചികമായ മുഖം.
 പക്ഷെ അതു കാണാൻ എന്നിങ്ങനെ സാധി
 ച്ചില്ല. നീയാകുന്ന ലഹരിയിൽ ഞാനെ
 ല്ലാം മറന്നുപോയിരുന്നു. എന്നിങ്ങനെ
 മറയാക്കും നിന്നെ സ്വന്തമാക്കാൻ സാധിക്ക
 കയില്ലെന്ന് ഞാൻ സ്വയം അഭിമാനിച്ചി
 രുന്നു. പക്ഷെ.....മരണമെന്ന ആ ക്രൂരൻ
 എന്നെ തോല്പിച്ചുകളഞ്ഞു.

മരിക്കുന്നതിനും രണ്ടുനാൾ മുൻപു നീ
 പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ, ഈ നിമിഷത്തിലെ
 നമ്പോലെ ഞാനിന്നും ഓടുന്നു. ആ കളി
 വാക്കുകൾ ഒരിക്കലും യാഥാർത്ഥ്യമായി മാറ
 മെന്ന് ഞാൻ സ്വപ്നപി കരുതിയില്ല
 എന്റെ കട്ടി.

അന്നു നീ മുകളായിരുന്നു. ഞാൻ ചോ
 ദിച്ചതിനൊന്നും നീ മറുപടി പറഞ്ഞില്ല.
 ദേഷ്യംവന്ന ഞാൻ തിരിഞ്ഞു നടന്നപ്പോൾ
 കരഞ്ഞുകൊണ്ടു ഓടിവന്ന നീ എന്നെ
 കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. പിന്നെ എന്റെ മറുപടി

മുഖമർത്തി പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. അമ്പരന്നു
 നിൽക്കുകയായിരുന്ന എന്താടു? കുറച്ചു
 നേരത്തെ ചൗനത്തിനശേഷം നീ ചോദിച്ചു-
 "സാമ്പിപ്പിൻ നീലിമയില്ലാതെയും ജീവി
 ക്കാൻ പറയാമോ?" "പിന്നെയെന്നോ...
 എന്നിങ്ങനെ നീലിമയില്ലാതെയും ജീവിക്കാ
 സാധ്യം... നീയാകുന്ന സ്വപ്നങ്ങളിലൂടെ..."

നിന്നെ ആ വാക്കുകൾ ശുണിപ്പിടി
 സ്തിമമെന്നും കരുതി വെറുതെ കളിപറഞ്ഞ
 തരായിരുന്നു. പക്ഷെ നീയത്ര കാര്യമായി
 ഞാൻ ചോദിച്ചതെന്ന് ഞാനറിഞ്ഞില്ല

"നല്ലതു സാമ്പിപ്പ്, ഒരിക്കലും എ
 ന്നെ മറക്കരുത് ടോ" "എന്താ നീലിമേ,
 നീയിങ്ങനെയൊക്കെ പറയുന്നതു" "ഞാ
 മില്ല സാമ്പിപ്പ്, വെറുതേ".

പക്ഷെ പതിവില്ലാതെ അന്നു നീ
 എന്നെ എന്റെ നേരം നോക്കിയിരുന്നു.
 ആദ്യമായി കാണുന്നതുപോലെ നി വളരെ

പിന്നാകലായിരുന്നു. ഒടുവിൽ പോകാൻ
 നേരവും നീ പറഞ്ഞു-എന്നെ മറക്കരുതെന്ന്!

വെറുതെയെന്നു കരുതിയ ആ കാര്യ
 ങ്ങളെല്ലാം സത്യമായിരിക്കുന്നു. നീലിമ
 നീ എന്നെ വിട്ടുപോയി. നിന്നെ ദേഷ്യം
 പിടിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി മാത്രം പറഞ്ഞ
 എന്റെ കളിവാക്കുകൾ ശരിയായിരിക്കുന്നു.
 ഇന്നും ഞാൻ ജീവിക്കുന്നു. നീലിമ ഇല്ലാതെ
 .....നീലിമയാകുന്ന സ്വപ്നങ്ങളിലൂടെ ....
 വയ്യാ. ഇനിയും എനിക്കാ സ്വപ്നങ്ങളിൽ
 ജീവിക്കാനാവില്ല ഞാനും വരാം.....
 എന്റെ നീലിമയോടൊപ്പം, എവിടെയാ
 ധനലും, നീലിമ ഇല്ലാത്തതേ ജീവിതം
 എന്നിങ്ങനെ വേണ്ട. എന്നിക്കൊൻ നീലിമ
 മതി, നീലിമ മാത്രം! സാമ്പിപ്പ് ആ
 കാട്ടാറിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് നോക്കി
 ചിരിച്ചു. പിന്നെ പതുക്കെ ഹൃദയം നേറു
 നടന്നു.....ആഴങ്ങളിലേക്ക്.....ആഴ
 ങ്ങളിലേക്ക്.

